

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 179. Tu es Rex Iudæorum? v. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

Faxit Deus vt tales hodie Iudices inueniantur inter Christianos, qui non ad recommendationem Principum, & Seniorum, siue Magnatum aut amicorum sententiam ferant, nec causas sæpe iustas pro iniustis decernant, reum innocentem condemnent, vel prece vel pretio non interrogantes aut examinantes ad trutinam omnes circumstantias, & rei veritatem inquirentes: Væ illis, væ iudici illi per quem innocens sanguis damnatur, iustitia non respicitur, apud quem gratia, fauor, nummi in pretio sunt non æquitas, non scientia, diligentia, conscientia in reuidendis actis, in examinatione veritatis & testium, allegatis & probatis. Oremus ergo pro vtrique Magistratu Deum tam Ecclesiastico quam politico vt Deus det ipsis intelligentiam rerum controuersarum, & conscientiam dicentes.

Misericors Deus, cœlestis pater, in cuius manu est omnis terrena potestas, & Magistratus per te, constitutus ad supplicium malorum & defensionem bonorum, in cuius potenti dextera sita sunt omnia iura & leges superiorum: Te supplices corde deuoto oramus pro magistratu nostro Ecclesiastico & seculari, vna cum ijs qui sunt vtrique dignitati à consilio, & qui rem publicam administrant, vt gladium tam spiritualem quam secularem ipsis per te commissum in fide vera & timore tuo recte gerant, eoque pro tua voluntate & iussu vtantur: obumbret eos virtus & sapientia altissimi, illuminet & confirmet eos in amore Dei, ipsa diuina gratia. Da illis, ô Domine, sapientiam & intellectum, ne causas litigantium apud se per annos & menses, suspendant, vel volendo emungere pecuniam vel nolendo partem iure damnandam offendere. Concede pacatam gubernationem, vt omnes subditos in veritate fidei, dilectione & iustitia, quæ tibi sit, cordi, regant & dicto audientes conseruent: proroga ipsis dies vitæ suæ & annos multos largire, vt prospera & laudata ipsorum functione, nomen tuum sanctificetur & laudetur in omne æuum, & subditi miseri saltem hoc habeant solatij quod causæ eorum terminentur.

§. 179. Tu es Rex Iudæorum? v. 2.

Delatus fuerat pius Dominus à Principibus & Senioribus populi apud Pilatum inter alia quod se Regem diceret: interrogat ergo eum acurè Pilatus non solum an se Regem dixisset (quia hoc parum erat & sæpissime ioculariter fieri & dici inter pueros æque ac seniores contingit) sed interrogat, an vere rex esset & quidem Iudæorum, quia si Iudæorum Rex esset vere, oporteret eum vel eorum qui essent, in Abilina, vel Ituræa, ac Trachonitide vel Galilæa, vel Samaria aut Iudæa Regem esse vel certe disperforum in alijs partibus mundi ex quo responso tota accusatio facile erat patefacienda. Ego

Ego hic non possum omittere quin admirer tersum Iudicium & acumen Pilati, qui ambages omnes, ita pulchre præcidit & Actoribus & reo, ut ad substantiam terminandæ quæstionis tanquam ad fundum penetrans, ibi quæstionis ponat initium, ubi apud alios leguleos & semidoctos Aduocatos vel Iudices erat habitura exitum. Laudo te Romana Respublica quæ tales habuisti viros intelligentes sapientiam humanam. Felix eras cum tales habebas quales nos sæpe nunc inter Rectores urbium, Pagorum & Prouinciarum desideramus. Non miror iam te à Christo esse electam, in qua suum Euangelium, non solum prædicaretur, sed Vicarius eius sedem æternam ex ordinatione Petri Apostoli obtineret. Salue Roma, salue Mundi Domina, sedes Vicarij Christi, vires Iudicij vniuerso mundo in numero tu dedisti.

§. 180. *At ille respondens ait illi tu dicis. v. 2.*

Sicut Pilatus sincere & non ficto animo quærebat veritatem à Christo sibi dici an Rex esset, ita etiam Christus Dominus cum veritate sincere ei respondit, dicens: Tu dicis nempe verba tua, interrogatio tono prolata, si effers pronuntiatorio, seu definitorio tono eadem, phrasi, & verbis quæsiuisti & respondisti, qua in forma loquendi pulchra & Christo Domino propria, credo admiratus fuit Pilatus Romanus, quantumuis paucorum verborum, admirandam ipsis Romanis Breuiloquentiam, & consequenter prudentiam, quoniam tanto solent esse homines verbosiores, quanto minus sapiunt, iuxta illud, Vasa vacua plurimum tinniunt.

ADoro te Domine Deus meus, & in te suspicio, non solum Spartanam breuitatem in sermone, sed & Romanam, imo Romana ipsa maiorem. Huius tuæ breuiloquentiæ, sed copiosæ & abundantis sapientiæ, æmula fuit mater tua S. Maria, septies illam locutam esse reperio, sed o Deus quam prudenter, quam breuiter extra laudes Dei, Eandem SS. tui plurimi imitati semper studuerunt, nemo non magnificat. Inde ordinum factorum silentium, apud aliquos perperuum, apud alios certis locis & temporibus definitum, fuit spiritu S. suggerente enatum, ut non solum caueant vana, & mendacia colloquia, sed & non necessaria.

§. 181. *Et accusabant eum summi sacerdotes in multis. v. 3.*

Multa breuitatis amans, facile intelligenda ex paucis, Sacer scriptor transiit, inter quæ est, quid Pilatus audita ingenua & valde prudenti confessione Christi egerit, & Iudæis dixerit, seu responderit, & illi vicissim retorserint, & Pilatus ad specificandos accusationis articulos adegerit. Post

Q 3

hæc